

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)
ΤΗΛ. 210-72.72.204, FAX 210-72.72.210

Πρωτ. 819
Αριθμ.
Διεκπ. 312

Αθήνησι 16η Φεβρουαρίου 2012

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2925

Πρός
Τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θέμα: «Περί τῶν Τερατικῶν Κλήσεων».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ σοφία ὄρισαν οἱ θειότατοι Πατέρες τήν παροῦσα τρίτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν νά ἐορτάζεται ἡ προσκύνηση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, πού ὀρίζει τό μέσον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν ἱστορικούς λόγους, τήν ἀνεύρεση δηλαδή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τήν 5^η Μαρτίου τοῦ 326, κυρίως ὁμως γιά καθαρά θεολογικούς λόγους, καθόρισαν στό κέντρο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς νά λιτανεύεται ὁ Τίμιος Σταυρός τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας στούς Ἱεροῦς Ναοῦς.

Ἐπειδή στόν ἀγῶνα τῆς νηστείας δοκιμαζόμαστε ἀπό τό θανάσιμο πάθος τῆς ἀκηδίας, προβάλλεται ὁ Τίμιος Σταυρός γιά νά μᾶς ἐνισχύσει καί νά μᾶς ὑπενθυμίσει, ὅτι, ὅπως ὁ Χριστός σταυρώθηκε καί ὕστερα δοξάσθηκε, ἔτσι καί ἐμεῖς, ἂν θέλουμε νά συνδοξασθοῦμε, πρέπει νά ὑπομείνουμε τήν ἐκούσια σταύρωση τῶν παθῶν μας.

Ὅπως ἐκεῖνοι πού διανύουν μακρινές ὁδοιπορίες χρειάζονται ἕνα παχύσκιο δένδρο γιά νά ἀναπαυθοῦν, ἔτσι μέσα στήν ἐπίπονη πορεία τῆς νηστείας φυτεύθηκε ὁ Τίμιος Σταυρός γιά νά ἀνανεώνει τίς δυνάμεις μας στήν συνέχιση τοῦ ἀγῶνα μας.

Ἐπειδή τό δένδρο τοῦ Παραδείσου ἦταν φυτευμένο «ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ», στήν μέση τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἔθεσαν οἱ Πατέρες τό Εὐλον τῆς Ζωῆς, γιά νά μᾶς ὑπενθυμίζει, ὄχι τήν λαιμαργία πού

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΤΗΛ. 210-72.72.204, ΦΑΧ 210-72.72.210

2

όδηγησε σέ ἀπώλεια τοῦ Ἀδάμ, ἀλλά τήν ἀναίρεση τῆς λαιμαργίας, δηλαδή τῆς φθορᾶς, μέ τόν πόθο τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἡ Ἐκκλησία καυχᾶται γιά τόν Σταυρό καί βιώνει τό μήνυμά του σέ κάθε σημείο τῆς λατρείας. Σέ κάθε Ἱερό Μυστήριο, σέ κάθε Ἀκολουθία, σέ ὀλόκληρη τήν ἐκκλησιαστική ζωή, εἶναι ἔντονη ἡ παρουσία καί ἡ ἐνέργεια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Παράλληλα μέ τήν προβολή τοῦ συμβολισμοῦ τῆς σημερινῆς Κυριακῆς, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει θεσπίσει νά τιμᾶ καί νά προβάλλει τίς Ἱερατικές Κλήσεις, τό κάλεσμα δηλαδή πού ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἀπευθύνει σέ νέους κυρίως ἀνθρώπους, προκειμένου νά ἀκολουθήσουν τόν δύσκολο δρόμο τῆς ἀφιέρωσης στόν Θεό καί τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἱερωσύνη εἶναι ὄντως ἕνας σταυρικός καί ἀνηφορικός δρόμος, μία πορεία δύσκολη ἐν μέσῳ πολλῶν ἐμποδίων, ἐν μέσῳ πολλῶν δοκιμασιῶν, ἐν μέσῳ τῆς κακίας τοῦ αἰῶνος τούτου καί τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος, τό ὁποῖο πάντοτε ἀντιστρατεύεται τό φῶς τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ. Καί τοῦτο διότι πρῶτα ἀπ' ὅλα, ὁ ἱερέας πρέπει νά εἶναι γνήσιος ὀντολογικά, ὄχι μόνο κατ' ἐπίφαση. Ὑπάρχει μιά ἐξωτερική, φαινομενική ὄψη καί μία ἐσώτερη πραγματικότητα, πού συχνά δέν συμπίπτουν ἢ μία μέ τήν ἄλλη. Ἡ γνήσια ἱερωσύνη κατακτᾶται διά φόβου Θεοῦ, συνεχοῦς προσευχῆς, ἀληθοῦς ἀγιότητας καί ἐξαιρετικῆς σύννεσης στήν ἀντιμετώπιση τοῦ ποιμνίου τῶν πληγωμένων καί εὐσεβῶν ψυχῶν πού ἔχουν τεθεῖ ὑπό τήν αἰγίδα του, καί ἰδιαίτερα κατά τήν σημερινή ἐποχή, στήν ὁποία οἱ λαοί πλήττονται ἀπό βαθιά οἰκονομική ὕφεση μέ τήν ἀβεβαιότητα τοῦ αὐριο.

Ἰδιαίτερος στήν ἐποχή μας, ὅπου ἡ παγκοσμιοποίηση προωθεῖται διά τῆς ἰσοπεδώσεως τῶν λαῶν καί τῶν πολιτισμῶν, ἡ ἐκκοσμικευση ἐπιχειρεῖ νά εἰσβάλλει δριμύτερα στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἀλλοιώσει τό φρόνημα κλήρου καί λαοῦ, «ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καί τούς ἐκλεκτούς».

Ζώντας ὑπό ἀντίξοες οἰκονομικές, πολιτικές, κοινωνικές, οἰκογενειακές καταστάσεις, ἡ θέση τοῦ ἱερέως καθίσταται ἀκόμη πιά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΤΗΛ. 210-72.72.204, FAX 210-72.72.210

3

υπεύθυνη. Αντιμετωπίζοντας τόν κίνδυνο από τήν αδιαφορία καί τόν κυνισμό τῶν πολλῶν, ἀνησυχεῖ γιά τήν φθίνουσα πορεία τῆς πνευματικότητας τῶν ἐνοριτῶν του, διαβλέπει ὅσα ἐκεῖνοι δέν εἶναι σέ θέση καί ἀναλαμβάνει τήν εὐθύνη νά βοηθήσει μέ τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἱερατική κλήση ἀποτελεῖ πρόσκληση καί δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Στό Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον (κεφ. 15, στιχ. 15) ὑπάρχει μιᾶ θαυμάσια δήλωση. Ὁ Ἰησοῦς λέει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους «*ὕμᾱς δέ εἶρηκα φίλους ...*» Ἡ ἰδέα τοῦ νά εἶναι κανεῖς «*φίλος τοῦ Θεοῦ*» δέν ἦταν νέα. Στόν Ἡσαΐα (κεφ. 41, στιχ. 8) προσφωνεῖ τόν Ἀβραάμ «*φίλο του*». Ὁ Μωσῆς μιλοῦσε στόν Θεό ὅπως μιλάει κανεῖς σέ ἓνα φίλο του (Ἐξ. 33,1). Ἡ φιλία τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτή ἐπανέρχεται στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἔχει ὅμως δύο ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά.

Κατά πρῶτον, ὁ Χριστός λέγει «*ὕμᾱς δέ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἅ ἤκουσα παρά τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν*». Χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς φιλίας, καί αὐτό πού διακρίνει ἀπό ἄλλου εἶδους σχέσεις, ὀρίζεται λοιπόν ἡ δυνατότητα ἀποκάλυψης ὅσων κρύβει κανεῖς μέσα του. Μεταξύ φίλων δέν ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη νά παραμένουν κρυφές οἱ ἐνδόμυχες σκέψεις καί τά μυστικά. Ὁ Ἰησοῦς ἀνοίγει τήν καρδιά του στοὺς φίλους του, ἀνοίγοντας ἔτσι καί τήν καρδιά τοῦ Θεοῦ.

Κατά δεύτερον, «*μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τήν ψυχὴν θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ*» (Ἰωάν. 15, 13). Ὁ Ἰησοῦς γνώριζε ὅτι τό τίμημα γιά τήν ἐξύψωση τοῦ ἀνθρώπου στήν αἰώνια ζωὴ καί τήν ἔκφραση τῆς προσήλωσής Του στόν Πατέρα θά ἦταν ἡ δική Του θυσία. Ὑπὸ αὐτὴν τήν ἔννοια θυσίασε τὴ ζωὴ Του γιά τοὺς φίλους Του. Δέν εἶναι ἐπομένως, οἱ ἱερεῖς κοινοὶ φίλοι τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀγαπημένοι φίλοι Του. Πέραν δέ ἀπὸ τήν ἱερατική κλήση, τήν ὁποία ἀπευθύνει ὁ Θεός στόν ἄνθρωπο, ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «*ἢ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα*», εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐνδυναμώνει, ἐνισχύει καί ἐμψυχώνει τοὺς ἱερεῖς μας στό θεάρεστο ἔργο τους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΤΗΛ. 210-72.72.204, ΦΑΧ 210-72.72.210

4

Γιά τούς λόγους αὐτούς, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προβάλλει σήμερα καί τονίζει τήν σπουδαιότητα τῶν ἱερατικῶν κλήσεων. Ὁ Ἱερέας δέν μπορεῖ νά ἀποφύγει κάποιες ἐντάσεις καί συγκρούσεις στήν προσπάθειά του νά ἐπιβάλλει ἀλλαγές καί προσαρμογές. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἀνοιχτός σέ νεωτερισμούς. Θεωρεῖται μάλιστα ἀπό ὀρισμένους ὡς ριξηκέλευθος ἐπαναστάτης, ἐφ' ὅσον φτάνει στό σημεῖο νά διακηρύξει ἀνοιχτά ὅτι «οἱ τελῶναι καί αἱ πόρ- ναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ματθ. 21,31). Ὁ ἴδιος ὡστόσο δήλωσε ἐπίσης «Μή νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τόν νόμον ἢ τούς προφήτας, οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλά πληρῶσαι» (Ματθ. 5, 17-18). Αὐτή ἡ διαρκῆς διαλεκτική προσήνεια ἀπό τήν μία πλευρά, καί ὁ σεβασμός πρὸς τίς ἀρχές ἀπό τήν ἄλλη, χαρακτηρίζαν τή ζωή τοῦ Ἰησοῦ καί τῶν μαθητῶν Του, πού μετὰ τήν Ἀνάσταση ἐπρόκειτο νά συγκροτήσουν τόν πυρήνα τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκ- κλησία κληρονόμησε αὐτή τήν διπολικότητα καί τήν ἐνσωμάτωσε σέ μία ἐνιαία σύνθεση, μία μυστηριακή ζωντανή ὄντοτητα, πού ἀποδίδει καρπούς χωρὶς ἀνταγωνισμούς καί ἀντιπαραθέσεις.

Τό «πλησθῆναι ὑπό τοῦ Πνεύματος Ἁγίου», θεωρεῖται ἀπό τούς Πατέρες ὡς οὐσιώδης προϋπόθεση τῆς ποιμαντικῆς διακονίας τῶν κληρικῶν. Χαρίσματα καί ἀρετές δέν μποροῦν νά παραμένουν κρυμ- μένα στήν καρδιά. Ἐνας κληρικός τοῦ Θεοῦ ἀκτινοβολεῖ, φανερώνει μέ ὅλα ὅσα λέει, πράττει καί βιώνει, τόν θησαυρό πού βρῖσκεται μέσα του, δηλαδή τήν Ἁγία Τριάδα. Καί αὐθόρμητα τήν μεταδίδει καί σέ ἄλλες ψυχές, στούς δικούς του ἀνθρώπους, στούς γονεῖς του, στά ἀδέλφια του, στούς συγγενεῖς του, στούς φίλους του, σέ ὅλη τήν ἐνο- ρία του.

Ὅφειλουμε, ἐπομένως, ὅλοι μας νά χαίρουμε καί νά δοξάζουμε τόν Θεό, κάθε φορά πού μαθαίνουμε ὅτι ἕνα νέο παιδί σκέπτεται νά ἀκολουθήσει τόν δρόμο τῆς ἱερωσύνης. Ὅφειλουμε νά τόν ἐνθαρρύνουμε στήν ἀπόφασή του αὐτή, ἐφ' ὅσον δέν ἀποτελεῖ προῖόν ἐπιπο- λαιότητος ἢ ζήλου ἀνευ ἐπιγνώσεως. Ὅφειλουμε τέλος νά προσευχό- μαστε στόν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΤΗΛ. 210-72.72.204, ΦΑΧ 210-72.72.210

5

ώστε νά τόν ἐνισχύει καί νά τόν ἐνδυναμώνει, καθώς ἐπίσης καί νά τόν προφυλάσσει ἀπό τόν πόλεμο καί τίς παγίδες τοῦ ἀντικειμένου.

Ἄς εὐχηθοῦμε ὅλοι μας κι ἄς προσευχηθοῦμε, ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν διασώζη τήν Ἐκκλησία Του ἀπό πάσης προσβολῆς τῶν ὁρατῶν καί ἀοράτων ἐχθρῶν, καί ἐνισχύη πάντα ἡμᾶς, κληρικούς καί λαϊκούς, ποιμένες καί ποιμαιομένους, στήν κατά Θεόν πολιτεία. Ἐξαιρέτως δέ σήμερα ἄς συνευχηθοῦμε μέ τόν ὕμνωδό, ὅπως ἡ ἀήττητος, καί ἀκατάλυτος, καί θεία δύναμις τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μή ἐγκαταλίπη ἡμᾶς πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

- † Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος
- † Ὁ Κερκύρας καί Παξῶν Νεκτάριος
- † Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης Παῦλος
- † Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Ἰωήλ
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων Ἐπιφάνιος
- † Ὁ Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου Ἱερόθεος
- † Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Χρυσόστομος
- † Ὁ Σερβίων καί Κοζάνης Παῦλος
- † Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Νικόλαος
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος
- † Ὁ Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως Βαρνάβας
- † Ὁ Πατρῶν Χρυσόστομος
- † Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

Ἀκριβές Ἀντίγραφον

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Γ. Διαυλείας Γαβριήλ
† Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ